

Sreda, 6. april 2011

Standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite ***I

P7_TA(2011)0136

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah (prenovitev) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2009)0554),
 - ob upoštevanju člena 251(2) ter točke (d) točke 1 in točke (a) točke 2 prve alineje člena 63 Pogodbe ES na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0248/2009),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Posledice začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe za še nedokončane medinstitucionalne postopke odločanja“ (KOM(2009)0665),
 - ob upoštevanju členov 294(3) in 78(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 28. aprila 2010 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2009 o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve z dne 2. februarja 2010 v skladu s členom 87(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 87 in 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0085/2011),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog ne vsebuje bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih aktov in omenjene spremembe, predlog zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju, ob upoštevanju priporočil posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;

⁽¹⁾ UL C 18, 19.1.2011, str. 85.

⁽²⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 10.

Sreda, 6. april 2011

3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2009)0165

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah (prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Direktivo Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca ⁽³⁾ je treba vnesti več vsebinskih sprememb. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno direktivo prenoviti.
- (2) Skupna azilna politika, vključno s skupnim evropskim azilnim sistemom, je sestavni del cilja Evropske unije, da se postopno oblikuje območje svobode, varnosti in pravice, odprto za vse, ki jih okoliščine prisilijo k legitimnemu iskanju zaščite v Uniji.
- (3) Evropski svet je na posebnem zasedanju v Tampereju dne 15. in 16. oktobra 1999 soglašal, da si bo prizadeval za oblikovanje skupnega evropskega azilnega sistema, ki bo temeljil na popolni in skupni uporabi Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kot je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967 (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija), s čimer se bo potrdilo načelo nevračanja in se bo zagotovilo, da nihče ne bo poslan nazaj na področje, kjer je trpel preganjanje.
- (4) Sklepi iz Tampereja predvidevajo, da bi moral skupni evropski azilni sistem kratkoročno vključevati skupne standarde za pravične in učinkovite azilne postopke v državah članicah, dolgoročno pa pravila Skupnosti, ki bodo pripeljala do skupnega azilnega postopka v Evropski skupnosti.
- (5) Direktiva 2005/85/ES je bila prvi ukrep na področju azilnih postopkov.
- (6) Prva faza oblikovanja skupnega evropskega azilnega sistema se je zdaj končala. Evropski svet je na zasedanju 4. novembra 2004 sprejel Haaški program, v katerem so določeni cilji, ki naj bi se na območju svobode, varnosti in pravice izvedli v obdobju 2005-2010. V zvezi s tem je Haaški program pozval Evropsko komisijo, naj pripravi oceno pravnih instrumentov prve faze ter Svetu in Evropskemu parlamentu predloži instrumente in ukrepe druge faze, da bi se lahko sprejeli do leta 2010. V skladu s Haaškim programom je cilj uvedbe skupnega evropskega azilnega sistema oblikovanje skupnega azilnega postopka in enotnega statusa v vsej Uniji.

⁽¹⁾ UL C 18, 19.1.2011, str. 85.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011.

⁽³⁾ UL L 326, 13.12.2005, str. 13.

Sreda, 6. april 2011

- (7) V Evropskem paktu o priseljevanju in azilu, sprejetem 16. oktobra 2008, je Evropski svet ugotovil, da države članice zagotavljajo varstvo na zelo različne načine, in pozval k novim pobudam, vključno s predlogom oblikovanja skupnega evropskega azilnega postopka z enotnimi jamstvi, za dokončno vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema, določenega s Haaškim programom.
- (8) Da bi **med drugim** zagotovili ustrezno podporo prizadevanjem držav članic v zvezi z izvajanjem standardov druge faze skupnega evropskega azilnega sistema, zlasti tistim državam članicam, ki se zaradi geografske lege ali demografskega položaja soočajo s posebnimi in nesorazmernimi pritiski na njihove azilne sisteme, je treba uporabiti vire Evropskega sklada za begunce in Evropskega urada za podporo azilu. **Državam članicam, ki glede na število prebivalstva prejmejo nesorazmerno veliko število prošelj za azil, je treba tudi takoj sprožiti finančno ter upravno/tehnično podporo iz Evropskega sklada za begunce ter Evropskega urada za podporo azilu, da bi jim omogočili ravnanje v skladu s to direktivo. [Sprememba 1]**
- (9) Da bi zagotovili izčrpno in učinkovito vrednotenje potreb po mednarodni zaščiti prosilcev v smislu Direktive [.../.../EU] [o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičenca do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite (direktiva o zahtevanih pogojih)], mora okvir Unije za postopke priznavanja mednarodne zaščite temeljiti na skupnem azilnem postopku.
- (10) Glavni cilj te direktive je razviti dodatne minimalne standarde glede postopkov za priznanje in odvzem mednarodne zaščite v državah članicah zaradi oblikovanja skupnega azilnega postopka v Uniji.
- (11) Približevanje postopkovnih pravil za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite naj prispeva k omejevanju sekundarnega gibanja prosilcev za mednarodno zaščito med državami članicami v primerih, ko do teh gibanj prihaja zaradi razlik v pravnih okvirih držav članic, in vzpostavi enake pogoje za uporabo Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih] v državah članicah.
- (12) V sami naravi minimalnih standardov je, da morajo imeti države članice možnost uvesti ali ohraniti ugodnejše določbe za državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki državo članico prosijo za mednarodno zaščito, kadar takšna prošnja temelji na tem, da oseba potrebuje mednarodno zaščito v smislu Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih].
- (13) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Ta direktiva zlasti skuša spodbuditi uporabo **členov 1, 4, 18, 19, 21, 24 in 47** Listine ter jo je treba ustrezno izvajati. **[Sprememba 2]**
- (14) Pri obravnavanju oseb, ki sodijo na področje uporabe te direktive, so države članice vezane z obveznostmi iz mednarodnih instrumentov, katerih pogodbenice so.
- (15) **Države članice morajo v celoti spoštovati načelo nevračanja, ki vključuje dostop do postopka za azil vsem, ki želijo prositi zanj in ki so v njihovi pristojnosti, tudi tistih, ki jih učinkovito nadzira organ Unije ali organ države članice. [Sprememba 3]**
- (16) Bistvenega pomena je, da se odločbe v zvezi z vsemi prošnjami za mednarodno zaščito izdajo na podlagi ugotovljenih dejstev in da jih na prvi stopnji izdajo organi, katerih osebe ima ustrezno znanje **in** se je udeležilo potrebnega usposabljanja za delo na področju azila in beguncev. **[Sprememba 4]**

Sreda, 6. april 2011

- (17) V interesu držav članic in prosilcev za mednarodno zaščito je, da se o prošnjah za mednarodno zaščito odloči, kakor hitro je to mogoče, ne da bi to vplivalo na ustreznost in celovitost obravnave.
- (18) Pojem javnega reda lahko med drugim vključuje obsodbo za hudo kaznivo dejanje.
- (19) Da bi lahko pravilno ugotovili, katere osebe potrebujejo zaščito kot begunci v smislu člena 1 Ženevske konvencije ali kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, bi moral imeti vsak prosilec dejanski dostop do postopkov, možnost sodelovati in ustrezno komunicirati s pristojnimi organi, kar mu omogoči, da predstavi vsa pomembna dejstva v zvezi s svojim primerom, ter **učinkovita** postopkovna jamstva, da lahko v vseh fazah postopka brani svoj primer. Poleg tega bi bilo treba v postopku obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito prosilcu zagotoviti vsaj pravico do bivanja, dokler organ za presojo ne izda **končne** odločbe, **in v primeru negativne odločbe za čas, ki je potreben, da se prosilec pritoži, in toliko časa, kolikor mu pristojno sodišče to dovoli**, dostop do storitev tolmačenja na morebitnem razgovoru s pristojnimi organi ob vložitvi njegove prošnje, možnost komuniciranja s predstavnikom Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) in z organizacijami, ki svetujejo prosilcem za mednarodno zaščito, pravico do ustrezne vročitve odločbe ter njene dejanske in pravne utemeljitve, možnost posvetovanja s pravnim ali drugim svetovalcem ter v odločilnih fazah postopka pravico do obveščenosti o njegovem pravnem položaju v jeziku, **ki ga razume ali** za katerega se lahko upravičeno domneva, da ga razume, in v primeru negativne odločbe pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem države članice. **[Sprememba 5]**
- (20) Zaradi zagotavljanja učinkovitega dostopa do postopka obravnave bi morale uradne osebe, ki prve pridejo v stik z osebami, ki iščejo mednarodno zaščito, zlasti tiste, ki varujejo kopenske in morske meje ali izvajajo mejne kontrole, dobiti navodila in se udeležiti ustreznega usposabljanja za prepoznavanje, **evidentiranje in posredovanje** prošelj za mednarodno zaščito **pristojnemu organu za presojo**. Uradne osebe bi morale državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki so na ozemlju, med drugim na meji, v ozemeljskih vodah ali tranzitnih območjih držav članic, in želijo zaprositi za mednarodno zaščito, zagotoviti vse ustrezne informacije glede kraja in načina vložitve prošnje za mednarodno zaščito. Kadar so navedene osebe prisotne v ozemeljskih vodah države članice, bi se morale izkrcati na kopnem, njihove prošnje pa bi bilo treba obravnavati v skladu s to direktivo. **[Sprememba 6]**
- (21) Poleg tega je treba določiti posebna postopkovna jamstva za ranljive prosilce, kot so mladoletniki, mladoletniki brez spremstva, **nosečnice**, osebe, ki so bile izpostavljene mučenju, posilstvu ali drugim težjim oblikam nasilja, **kot so nasilje na podlagi spola in škodljivi tradicionalni običaji**, ali invalidi, da se vzpostavijo potrebni pogoji za njihov dejanski dostop do postopkov in možnost predložitev potrebnih elementov za utemeljitev prošnje za mednarodno zaščito. **[Sprememba 7]**
- (22) Nacionalni ukrepi v zvezi z ugotavljanjem in dokumentiranjem simptomov in znakov mučenja ali drugih resnih dejanj fizičnega ali duševnega nasilja, vključno z dejanji spolnega nasilja, po postopkih iz te direktive bi morali med drugim temeljiti na Priročniku o učinkovitem preiskovanju in dokumentiranju mučenja in drugih krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnanja (Istanbulski protokol).
- (23) Zaradi zagotavljanja dejanske enakosti prosilcev ženskega in moškega spola, bi morali postopki obravnavanja prošelj upoštevati razliko med spoloma. Zlasti osebne razgovore bi bilo treba organizirati na način, ki prosilkam in prosilcem omogoča, da spregovorijo o svojih izkušnjah v primerih preganjanja na podlagi spola **s sogovornikom, za katerega je mogoče zaprositi, naj bo istega spola, in ki je ustrezno usposobljen za razgovore o preganjanju na podlagi spola**. Kompleksnost zahtevkov, povezanih s spolom prosilcev, bi bilo treba ustrezno upoštevati v postopkih na podlagi koncepta varne tretje države, varne izvorne države ali pojma naknadnih prošelj. **[Sprememba 8]**

Sreda, 6. april 2011

- (24) „Korist otroka“ bi morala biti najpomembnejše vodilo držav članic pri izvajanju te direktive v skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989.
- (25) Postopke za obravnavanje potreb po mednarodni zaščiti bi bilo treba organizirati na način, ki bi bil organom **za presojo** omogočal podrobno obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito. [Sprememba 9]
- (26) Če prosilec vloži naknadno prošnjo, ne da bi predložil nove dokaze ali navedbe, bi bila zahteva, da države članice ponovno izpeljejo celoten postopek, nesorazmerna. V teh primerih bi morala država članica imeti možnost, da v skladu z načelom *res judicata* zavrže prošnjo kot nedopustno.
- (27) Številne prošnje za mednarodno zaščito so vložene na meji ali na tranzitnem območju države članice, preden se odloči, ali se bo prosilcu dovolil vstop ali ne. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da izvajajo postopke presojanja dopustnosti in/ali vsebinske preučitve, v katerih lahko o prošnjah, vloženih na meji ali tranzitnih območjih, odločijo na kraju samem.
- (28) Bistveno vodilo pri ocenjevanju utemeljenosti posamezne prošnje za mednarodno zaščito je varnost prosilca v njegovi izvorni državi. Če je možno tretjo državo šteti za varno izvorno državo, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da jo označijo za varno in da domnevajo, da je varna tudi za posameznega prosilca, razen če prosilec predloži nasprotne dokaze.
- (29) Glede na raven usklajenosti pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, bi bilo treba določiti tudi skupna merila za označitev tretjih držav za varne izvorne države.
- (30) Označitev tretje države za varno izvorno državo za namene te direktive ne more predstavljati absolutnega zagotovila za varnost državljanov te države. Ocena, na kateri temelji takšna označitev, lahko že zaradi svoje narave upošteva le splošne državljanske, pravne in politične okoliščine v tej državi ter to, ali so v zadevni državi subjekti preganjanja, mučenja ali nečloveškega in ponižujočega ravnanja dejansko podvrženi sankcijam, kadar so spoznani za krive. Zato je pomembno, da se označitev zadevne države za varno ne uporablja za prosilca, ki izkaže, da ob upoštevanju njegovih posebnih okoliščin obstajajo tehtni razlogi zoper štetje te države za varno.
- (31) Države članice bi morale preučiti vsebinsko utemeljenost vseh prošenj, tj. oceniti, ali zadevni prosilec izpolnjuje pogoje za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], razen če ta direktiva določa drugače, tj. še zlasti kadar se lahko **zagotovi**, da bo zadevo preučila ali zagotovila **učinkovito** zaščito druga država. Predvsem pa države članice ne bi smele biti zavezane, da preučijo vsebinsko utemeljenost prošnje za mednarodno zaščito, če je pred tem prva država azila prosilcu že dodelila status begunca ali mu zagotovila **dostopno in učinkovito** zaščito in bo prosilec ponovno sprejet v to državo. **Države članice bi morale na tak način postopati le v primerih, kadar je prosilec varen v zadevni tretji državi.** [Sprememba 10]
- (32) Prav tako države članice ne bi smele biti zavezane, da preučijo vsebinsko utemeljenost prošnje za mednarodno zaščito, če je mogoče v skladu z nacionalnim pravom upravičeno domnevati, da bo prosilec zaradi zadostnih vezi s tretjo državo iskal zaščito v tej tretji državi, in če obstajajo razlogi za to, da bo prosilec v to državo sprejet ali ponovno sprejet. Na tej podlagi bi lahko države članice postopale le, če bo prosilec v zadevni tretji državi varen. Da bi se izognili sekundarnemu gibanju prosilcev, bi bilo treba oblikovati skupna načela, na podlagi katerih naj države članice označijo tretje države za varne.

■ [Sprememba 11]

Sreda, 6. april 2011

- (33) Glede odvzema statusa begunca ali subsidiarne zaščite bi morale države članice zagotoviti, da bodo osebe s statusom subsidiarne zaščite ustrezno obveščene o možnosti ponovne preučitve njihovega statusa in da bodo imele možnost izraziti svoje stališče, preden pristojni organi z utemeljeno odločbo odločijo o odvzemu njihovega statusa.
- (34) V skladu s temeljnim načelom prava Unije je, da je zoper odločbe v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito in z odvzemom statusa begunca ali subsidiarne zaščite na razpolago učinkovito pravno sredstvo pred sodiščem države članice.
- (35) V skladu s členom 72 Pogodbe o delovanju Evropske unije ta direktiva ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice v zvezi z vzdrževanjem javnega reda in miru ter varovanjem notranje varnosti.
- (36) Ta direktiva ne zadeva postopkov med državami članicami, ki jih ureja Uredba (EU) št. [.../...] [o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (dublinska uredba)].
- (37) Prosilci, za katere se uporablja Uredba (EU) št. [.../...] [dublinska uredba], bi morali imeti dostop do temeljnih načel in jamstev iz te direktive, in do posebnih jamstev v skladu z navedeno uredbo.
- (38) Izvajanje te direktive bi bilo treba redno ocenjevati.
- (39) Ker cilja te direktive, in sicer določitve minimalnih standardov glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov teh ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (40) Skladno s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja.
- (41) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki v primerjavi z Direktivo 2005/85/ES pomenijo vsebinsko spremembo. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz Direktive 2005/85/ES.
- (42) Ta direktiva ne sme posegati v obveznosti držav članic glede roka za prenos Direktive v nacionalno zakonodajo, določenega v delu B Priloge II –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Namen te direktive je določiti minimalne standarde glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite na podlagi Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih] v državah članicah.

Sreda, 6. april 2011

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

- (a) „Ženevska konvencija“ pomeni Konvencijo z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967;
- (b) „prošnjak“ ali „prošnja za mednarodno zaščito“ pomeni prošnjo državljan tretje države ali osebe brez državljanstva za zaščito s strani države članice, ki se lahko razume kot prosilec za status begunca ali subsidiarne zaščite in ki ne zahteva izrecno druge vrste zaščite zunaj področja uporabe Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih], za katero se lahko zaprosi posebej;
- (c) „prosilec“ ali „prosilec za mednarodno zaščito“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, v zvezi s katero še ni bila izdana dokončna odločba;
- (d) „prosilec s posebnimi potrebami“ pomeni prosilca, ki zaradi starosti, spola, **spolne usmerjenosti**, **spolne identitete**, invalidnosti, **telesnih ali duševnih boleznih** ali posledic mučenja, posilstva ali drugih hujših oblik psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja potrebuje posebna jamstva, da bi lahko uveljavljal svoje pravice in izpolnjeval dolžnosti v skladu s to direktivo; **[Sprememba 13]**
- (e) „dokončna odločba“ pomeni odločbo o tem, ali se državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva prizna status begunca ali subsidiarne zaščite na podlagi Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih], in zoper katero ni več možno pravno sredstvo v okviru Poglavlja V te direktive ne glede na to, ali je do odločbe na podlagi tega pravnega sredstva prosilec dovoljeno, da ostanejo v zadevnih državah članicah;
- (f) „organ za presojo“ pomeni kateri koli parasodni ali upravni organ v državi članici, ki je odgovoren za obravnavanje prošelj za mednarodno zaščito in je pristojen izdajati odločbe na prvi stopnji, ob upoštevanju Priloge I;
- (g) „begunec“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki izpolnjuje zahteve iz člena 2(d) Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (h) „oseba, upravičena do subsidiarne zaščite“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki izpolnjuje zahteve iz člena 2(f) Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (i) „mednarodna zaščita“ pomeni priznanje državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva kot begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, s strani države članice;
- (j) „status begunca“ pomeni priznanje državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva kot begunca s strani države članice;
- (k) „status subsidiarne zaščite“ pomeni priznanje državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, s strani države članice;
- (l) „mladoletnik“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je mlajša od 18 let;
- (m) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni mladoletnika, kakor je opredeljen v členu 2(l) Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (n) „zastopnik“ pomeni osebo, ki so jo pristojni organi imenovali za zakonitega zastopnika, ki mladoletniku brez spremstva pomaga in ga zastopa, da se upoštevajo koristi otroka in zanj po potrebi opravljajo pravna dejanja;

Sreda, 6. april 2011

- (o) „odvzem mednarodne zaščite“ pomeni odločbo pristojnega organa o preklicu, odpravi ali zavrnitvi podaljšanja statusa begunca ali subsidiarne zaščite v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (p) „ostati v državi članici“ pomeni ostati na ozemlju države članice, vključno na meji ali v tranzitnih območjih države članice, v kateri je bila vložena prošnja za mednarodno zaščito ali kjer se ta prošnja obravnava;
- (q) **„nova dejstva in okoliščine“ pomeni dejstva, na katera se prošnja opira in ki bi lahko prispevala k reviziji ali zgodnejši odločbi. [Sprememba 15]**

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse prošnje za mednarodno zaščito, vložene na ozemlju države članice, vključno na meji, v ozemeljskih vodah ali v tranzitnih območjih države članice, ter za odvzem mednarodne zaščite.
2. Ta direktiva se ne uporablja za prošnje za diplomatski ali teritorialni azil, ki so predložene predstavništvom držav članic.
3. Države članice se lahko odločijo, da to direktivo uporabljajo v postopkih odločanja o prošnjah za katero koli obliko mednarodne zaščite, ki ne sodi v področje uporabe Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

Člen 4

Odgovorni organi

1. Države članice za vse postopke imenujejo organ za presojo, ki bo odgovoren za ustrezno obravnavanje prošenj v skladu s to direktivo. Države članice zagotovijo, da ima ta organ na voljo dovolj usposobljenega in specializiranega osebja za izvedbo svojih nalog v predpisanem roku. Države članice v ta namen zagotovijo programe začetnega in naknadnega usposabljanja za osebje, ki obravnava prošnje in odloča o mednarodni zaščiti.
2. Usposabljanje iz odstavka 1 zajema zlasti:
 - (a) vsebinska in postopkovna pravila o mednarodni zaščiti in človekovih pravicah, določenih v zadevnih mednarodnih instrumentih in instrumentih Unije, vključno z načeloma nevračanja in nediskriminatornosti;
 - (b) **prosilce s posebnimi potrebami, kakor so opredeljeni v členu 2(d); [Sprememba 16]**
 - (c) zavedanje dejavnika spola, **spolne usmerjenosti**, travm in starosti, **s posvečanjem posebne pozornosti mladoletnikom brez spremstva; [Sprememba 17]**
 - (d) uporabo informacij o izvorni državi;
 - (e) tehnike razgovorov, vključno z medkulturnim sporazumevanjem;
 - (f) odkritje in dokumentiranje znakov in simptomov mučenja;
 - (g) oceno dokazov, vključno z domnevo nedolžnosti;
 - (h) sodno prakso, pomembno za obravnavo prošenj za mednarodno zaščito.

Sreda, 6. april 2011

3. Vendar pa lahko države članice predvidijo, da je v naslednjih primerih odgovoren drug organ, in sicer za obravnavanje primerov v skladu z Uredbo (EU) št. [.../...] [dublinska uredba].

4. Če države članice imenujejo organ v skladu z odstavkom 3, zagotovijo, da ima osebje tega organa potrebno znanje **in** da se je udeležilo potrebnega usposabljanja za izpolnjevanje svojih dolžnosti pri izvajanju te direktive. **[Sprememba 18]**

5. Prošnje za mednarodno zaščito, vložene v državi članici in naslovljene na organe druge države članice, ki tam izvajajo mejne kontrole ali kontrole priseljevanja, rešuje država članica, na katere ozemlju je prošnja vložena.

Člen 5

Ugodnejše določbe

Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo ugodnejše standarde v zvezi s postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite, če so ti standardi združljivi s to direktivo.

POGLAVJE II

TEMELJNA NAČELA IN JAMSTVA

Člen 6

Dostopnost postopka

1. Države članice imenujejo pristojne organe za sprejem in evidentiranje prošenj za mednarodno zaščito. Države članice lahko ne glede na odstavke 5, 6, 7 in 8 zahtevajo, da se prošnje za mednarodno zaščito vložijo osebno in/ali na določenem mestu.

2. Države članice zagotovijo, da ima oseba, ki želi vložiti prošnjo za mednarodno zaščito, dejansko možnost, da prošnjo v najkrajšem možnem času vloži pri pristojnem organu. **Kadar prosilci ne morejo osebno vložiti prošnje, države članice zagotovijo, da lahko to v njegovem imenu stori njegov pooblaščenec.** **[Sprememba 19]**

3. Države članice zagotovijo, da ima vsaka poslovno sposobna odrasla oseba pravico vložiti prošnjo za mednarodno zaščito v svojem imenu.

4. Države članice lahko predvidijo, da prosilec vloži prošnjo v imenu svojih nepreskrbljenih oseb. V takšnih primerih države članice zagotovijo, da nepreskrbljene odrasle osebe soglašajo z vložitvijo prošnje v njihovem imenu, v nasprotnem primeru pa imajo možnost, da same vložijo prošnjo v lastnem imenu.

Soglasje se zahteva v trenutku vložitve prošnje ali najkasneje med osebnim razgovorom z nepreskrbljeno odraslo osebo. Preden se zahteva soglasje, je vsaka odrasla oseba izmed teh oseb zaupno obveščena o ustreznih postopkovnih posledicah in o njeni pravici, da lahko vloži ločeno prošnjo za mednarodno zaščito.

5. Države članice zagotovijo, da ima mladoletnik pravico, da prošnjo za mednarodno zaščito vloži v svojem imenu **če je procesno sposoben po nacionalni zakonodaji, sicer pa prek zakonitih zastopnikov ali njihovih pooblaščenec.** **V vseh drugih primerih se uporablja odstavek 6.** **[Sprememba 20]**

Sreda, 6. april 2011

6. Države članice zagotovijo, da imajo ustrezni organi iz člena 10 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ⁽¹⁾ pravico vložiti prošnjo za mednarodno zaščito v imenu mladoletnika brez spremstva, če ti organi na podlagi ocene osebnih razmer posameznika menijo, da bi mladoletnik lahko potreboval zaščito v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

7. Države članice lahko v nacionalni zakonodaji določijo:

(a) primere, v katerih lahko mladoletnik sam vloži prošnjo v lastnem imenu;

(b) primere, v katerih mora prošnjo za mladoletnika brez spremstva vložiti zastopnik, kot ga predvideva člen 21(1)(a).

■ [Sprememba 21]

8. Države članice zagotovijo mejni straži, policiji in organom za priseljevanje ter zaposlenim v objektih za pridržanje navodila in potrebno usposabljanje za **prepoznavanje, evidentiranje in posredovanje** prošenj za mednarodno zaščito. Če so ti organi imenovani za pristojne organe na podlagi odstavka 1, navodila vsebujejo obveznost evidentiranja prošnje. V drugih primerih navodila zahtevajo, da se prošnja skupaj z vsemi ustreznimi informacijami posreduje organu, ki je pristojen za evidentiranje. [Sprememba 22]

Države članice zagotovijo, da so vsi drugi organi, na katere se bodo najverjetneje obrnili tisti, ki želijo vložiti prošnjo za mednarodno zaščito, sposobni svetovati tem osebam, kako in kje lahko vložijo takšno prošnjo, in/ali lahko od teh organov zahtevajo, da prošnjo pošljejo pristojnemu organu.

9. Pristojni organi evidentirajo prošnjo za mednarodno zaščito v 72 urah od trenutka, ko oseba izrazi željo po zaprositvi za mednarodno zaščito na podlagi pododstavka 1 odstavka 8.

Člen 7

Informacije in svetovanje na mejnih prehodih in v prostorih za pridržanje

1. Države članice zagotovijo, da so informacije o postopkih za vložitev prošnje za mednarodno zaščito na voljo:

(a) na mejnih prehodih, vključno s tranzitnimi območji, na zunanjih mejah in

(b) v prostorih za pridržanje.

2. Države članice zagotovijo tolmačenje, da se zagotovi sporazumevanje med osebami, ki želijo vložiti prošnjo za mednarodno zaščito, in mejno stražo ali zaposlenimi v prostorih za pridržanje.

3. Države članice zagotovijo, da imajo organizacije, ki prosilcem za mednarodno zaščito zagotavljajo **pravno pomoč in/ali zastopanje, hiter** dostop do mejnih prehodov, vključno s tranzitnimi območji, in prostorov za pridržanje. [Sprememba 23]

Država članica lahko določi pravila, ki urejajo prisotnost takih organizacij na območjih iz tega člena **pod pogojem, da prosilec ne omejuje dostopa do svetovanja in pomoči**. [Sprememba 24]

⁽¹⁾ UL L 348, 24.12.2008, str. 98.

Sreda, 6. april 2011

Člen 8

Pravica ostati v državi članici do zaključka obravnave prošnje

1. Prosilcem se dovoli ostati v državi članici izključno zaradi postopka, dokler organ za presojo ne izda **končne** odločbe, **tudi v primerih, kadar prosilec vloži pritožbo, in tako dolgo, kolikor jim to dovoli pristojno sodišče**. Ta pravica ostati v državi članici ne pomeni upravičenosti do dovoljenja za prebivanje. [Sprememba 25]
2. Države članice lahko predvidijo izjemo samo, kadar bo oseba vložila naknadno prošnjo, kot je opisano v členu 34(7), ali kadar bodo predale ali izročile osebo drugi državi članici v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami ⁽¹⁾ ali na kakšni drugi podlagi tretji državi, razen izvirne države zadevnega prosilca, ali mednarodnim kazenskim sodiščem.
3. Država članica lahko v skladu z odstavkom 2 prosilca izroči tretji državi le, če **odločba o izročitvi ne bo povzročila neposrednega ali posrednega vračanja, s katerim bi bile kršene mednarodne obveznosti države članice ali ne bo prosilca ob prihodu v tretjo državo izpostavila nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju**. [Sprememba 26]

Člen 9

Zahteve za obravnavanje prošenj

1. Države članice zagotovijo, da se prošnja za mednarodno zaščito ne zavrne niti ne izključi iz obravnavanja zgolj zaradi tega, ker ni bila vložena v najkrajšem možnem času.
2. Pri prošnjah za mednarodno zaščito se najprej preveri, ali prosilec izpolnjuje pogoje za begunca. Če jih ne, je treba preveriti, ali je prosilec upravičen do subsidiarne zaščite.
3. Države članice zagotovijo, da organ za presojo izdaja odločbe v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito na podlagi ustreznega obravnavanja. Države članice zato zagotovijo, da:
 - (a) se prošnje obravnavajo in odločbe izdajajo posamično ter na objektivni in nepristranski način;
 - (b) se iz različnih virov, kot npr. od Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR), Evropskega urada za podporo azilu, **in mednarodnih organizacij za človekove pravice** pridobijo točni in ažurni podatki o splošnih razmerah, ki vladajo v izvornih državah prosilcev, in po potrebi v državah, skozi katere so potovali, ter da so ti podatki dostopni osebju, odgovornemu za obravnavanje prošenj in odločanje, ter če organ za presojo to upošteva pri odločanju, prosilcu ali njegovemu pravnemu svetovalcu; [Sprememba 27]
 - (c) ima osebje, ki obravnava prošnje in odloča, potrebno znanje o ustreznih standardih na področju azilnega in begunskega prava **ter prava s področja človekovih pravic in se je udeležilo začetnih in nadaljevalnih programov usposabljanja iz člena 4(1)**; [Sprememba 28]
 - (d) osebje, ki obravnava prošnje in odloča, dobi navodila in ima možnost, da po potrebi glede določenega vprašanja, povezanega na primer z zdravstvom, kulturo, otroki, spolom, **versko ali spolno usmerjenostjo**, prosi za nasvet strokovnjake; [Sprememba 29]

⁽¹⁾ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

Sreda, 6. april 2011

(e) **imajo prosilec in njegovi pravni svetovalci dostop do podatkov, ki jih dajo na razpolago strokovnjaki iz točke (d).** [Sprememba 30]

4. Organi iz Poglavja V imajo prek organa za presojo ali prosilca ali kako drugače dostop do splošnih podatkov iz odstavka 3(b), ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog.

5. Države članice predvidijo pravila za prevajanje dokumentov, potrebnih za obravnavanje prošenj.

Člen 10

Zahteve za odločbo organa za presojo

1. Države članice zagotovijo, da se odločbe v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito izdajajo v pisni obliki.

2. Države članice prav tako zagotovijo, da odločba o zavrnitvi **ali odobritvi** prošnje v zvezi s statusom begunca in/ali subsidiarne zaščite **v času izdaje** vsebuje **jasno** obrazložitev dejanskih in pravnih vprašanj in pisni pouk o tem, kako je mogoče negativno odločbo izpodbijati, **prejemnik pa mora prejem odločbe potrditi s podpisom.** [Sprememba 31]

■ [Sprememba 32]

3. Država članica lahko za namene člena 6(4) in vedno, kadar prošnja temelji na isti podlagi, izda eno samo odločbo za vse nepreskrbljene osebe.

4. Odstavek 3 se ne uporablja za primere, ko lahko razkritje posebnih okoliščin osebe njenemu družinskemu članu ogrozi interese te osebe, vključno s primeri preganjanja na podlagi spola, **spolne usmerjenosti, spolne identitete** in/ali starosti. V teh primerih se za zadevno osebo izda ločena odločba. [Sprememba 33]

Člen 11

Jamstva za prosilce za mednarodno zaščito

1. Ob upoštevanju postopkov iz Poglavja III države članice zagotovijo, da so vsem prosilcem za mednarodno zaščito zagotovljena naslednja jamstva:

(a) v jeziku, **ki ga razumejo ali** za katerega se lahko upravičeno domneva, da ga razumejo, se jih obvesti o postopku ter o njihovih pravicah in obveznostih med postopkom ter o možnih posledicah v primeru, da teh obveznosti ne upoštevajo in ne sodelujejo z oblastmi. Obveščeni so jih o rokih in o sredstvih, ki so jim na voljo za izpolnitev njihove obveznosti predložitve elementov iz člena 4 Direktive [...]/EU [direktiva o zahtevanih pogojih]. O tem so prosilci obveščeni pravočasno, da se jim omogoči izvrševanje pravic, ki jih zagotavlja ta direktiva, in da lahko upoštevajo obveznosti iz člena 12; [Sprememba 34]

(b) po potrebi jim je treba za predložitev primera pristojnim organom zagotoviti storitve tolmačenja. Države članice štejejo, da so te storitve nujne, vsaj kadar organ za presojo pozove prosilca na razgovor iz členov 13, 14, 15, 16 in 31 ter kadar brez takšnih storitev ni mogoče zagotoviti ustreznega komuniciranja. V tem in v drugih primerih, kadar pristojni organi pozovejo prosilca, se te storitve plačajo iz javnih sredstev;

Sreda, 6. april 2011

- (c) ne sme se jim odreči možnost komuniciranja z UNHCR ali s katero koli drugo organizacijo, ki prosilcem za azil v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice zagotavlja pravno ali drugo svetovanje navedene države članice;
 - (d) organ za presojo jim v primernem roku vroči odločbo v zvezi z njihovo prošnjo za mednarodno zaščito. Če prosilca zastopa pravni ali drugi svetovalec, lahko države članice odločbo namesto prosilcu za mednarodno zaščito vročijo pravnemu svetovalcu;
 - (e) kadar jim ne pomaga ali jih ne predstavlja pravni ali drugi svetovalec, jih organ za presojo obvesti o vsebini odločbe v jeziku, **ki ga razumejo ali** za katerega se lahko upravičeno domneva, da ga razumejo. Obvestilo v skladu s členom 10(2) vključuje pouk o tem, kako je mogoče negativno odločbo izpodbijati. **[Sprememba 35]**
2. V zvezi s postopki iz Poglavlja V države članice zagotovijo, da so vsem prosilcem zagotovljena jamstva, ki so enakovredna jamstvom iz odstavkov 1(b), (c) in (d) tega člena.

Člen 12

Obveznosti prosilcev za mednarodno zaščito

1. Prosilci za mednarodno zaščito **so dolžni, kolikor to fizično in psihično zmorejo, sodelovati pri razjasnitvi dejstev ter pristojnim organom razkriti svojo identiteto in državljanstvo ter druge elemente iz člena 4(2) Direktive [...]/.../EU** [direktiva o zahtevanih pogojih]. **Če nimajo veljavnega potnega lista ali dokumenta, ki ga nadomešča, je prosilec dolžan sodelovati pri pridobivanju identifikacijskega dokumenta. Dokler smejo prosilci med obravnavanjem njihove prošnje ostati v državi članici pod mednarodno zaščito, niso dolžni stopiti v stik z organi njihove izvirne države, če se je bati preganjanja s strani te države.** Države članice lahko prosilcem naložijo druge obveznosti sodelovanja s pristojnimi organi, če so te obveznosti potrebne za obravnavanje prošnje. **[Sprememba 36]**
2. Države članice lahko zlasti predvidijo, da:
- (a) se morajo prosilci javljati pristojnim organom ali se pri njih osebno zglasiti, in sicer bodisi nemudoma bodisi ob določenem času;
 - (b) morajo prosilci izročiti dokumente, s katerimi razpolagajo in ki so pomembni za obravnavanje prošnje, kot so na primer njihovi potni listi;
 - (c) morajo prosilci pristojnim organom sporočiti svoje trenutno stalno prebivališče ali naslov in jih v najkrajšem možnem času obveščati o spremembi stalnega prebivališča ali naslova. Države članice lahko predvidijo, da mora prosilec prejemati vsa sporočila na zadnje stalno prebivališče ali naslov, ki ga je sporočil;
 - (d) lahko pristojni organi preiščejo prosilca in predmete, ki jih ima pri sebi, če preiskavo opravi oseba istega spola, **ki upošteva prosilčevo starost in kulturo ter v celoti spoštuje načelo človeškega dostojanstva ter fizične in duševne integritete;** **[Sprememba 37]**
 - (e) lahko pristojni organi fotografirajo prosilca in
 - (f) lahko pristojni organi posnamejo prosilčeve ustne izjave, če je bil prosilec o tem vnaprej obveščen.

Sreda, 6. april 2011

Člen 13

Osebni razgovor

1. Preden organ za presojo izda odločbo, se prosilcu da možnost osebnega razgovora o njegovi prošnji mednarodno zaščito **v jeziku, ki ga razume**, z osebo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo pristojna za vodenje takšnega razgovora. Razgovore **o dopustnosti prošnje za mednarodno zaščito in** o vsebini prošnje za mednarodno zaščito vedno vodi osebje organa za presojo. [Sprememba 38]

Če je oseba vložila prošnjo za mednarodno zaščito v imenu svojih nepreskrbljenih oseb, mora imeti vsaka odrasla oseba, s katero je prosilec v sorodu, možnost, da zaupno izrazi svoje mnenje in da je zaslišana v zvezi s prošnjo.

Države članice ■ v nacionalni zakonodaji določijo primere, v katerih se možnost osebnega razgovora zagotovi tudi mladoletniku, **ob ustreznem upoštevanju koristi otroka in njegovih posebnih potreb**. [Sprememba 39]

2. Osebni razgovor o vsebini prošnje se lahko opusti, kadar:

(a) lahko organ za presojo na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga, izda pozitivno odločbo glede statusa begunca; ali

(b) ■ organ **za presojo** meni, da je prosilec nezmožen za osebni razgovor ali ga ne more opraviti zaradi trajnih okoliščin, na katere ne more vplivati. V dvomu se lahko ■ organ **za presojo** posvetuje z zdravstvenim strokovnjakom, da ugotovi, ali je to stanje začasno ali trajno. [Sprememba 40]

Če **organ za presojo** prosilcu v skladu s točko (b) ne da možnosti osebnega razgovora ali, če je ustrezno, te možnosti ne da nepreskrbljeni osebi, ■ prosilcu ali nepreskrbljeni osebi omogoči, da **prestavi osebni razgovor in** predloži dodatne podatke. [Sprememba 41]

■ [Sprememba 42]

3. Če se osebni razgovor v skladu z odstavkom 2(b) ne opravi, to ne vpliva negativno na odločbo organa za presojo.

4. Ne glede na člen 25(1) lahko države članice, kadar odločajo o prošnji za mednarodno zaščito, upoštevajo dejstvo, da se prosilec ni udeležil osebnega razgovora, razen če je za to imel upravičene razloge.

Člen 14

Zahteve za osebni razgovor

1. Osebni razgovor običajno poteka brez prisotnosti družinskih članov, razen kadar organ za presojo meni, da je za ustrezno obravnavanje potrebna prisotnost ostalih družinskih članov.

2. Osebni razgovor poteka v razmerah, ki zagotavljajo ustrezno zaupnost.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da osebni razgovori potekajo v razmerah, ki prosilcem omogočajo, da razloge za svojo prošnjo celovito predstavijo. V ta namen države članice:

(a) zagotovijo, da **ima** oseba, ki vodi razgovor, **znanje in izkušnje ter je** usposobljena, da upošteva osebne in splošne okoliščine prošnje, vključno s kulturnim poreklom, spolom, **spolno usmerjenostjo, spolno identiteto** ali ranljivostjo prosilca; [Sprememba 43]

Sreda, 6. april 2011

- (b) kadar je mogoče, zagotovijo, da razgovor s prosilcem vodi oseba istega spola, če zadevni prosilec to zahteva;
 - (c) izberejo usposobljenega tolmača, ki je sposoben zagotoviti ustrezno komunikacijo med prosilcem in osebo, ki vodi razgovor, **in ki je dolžan spoštovati kodeks ravnanja, ki opredeljuje pravice in obveznosti tolmača**. Ni nujno, da razgovor poteka v jeziku, ki ga izbere prosilec, če obstaja drug jezik, ki ga prosilec razume in se v njem lahko jasno sporazumeva. Kadar je mogoče, države članice zagotovijo tolmača istega spola, če prosilec to zahteva. **[Sprememba 44]**
 - (d) zagotovijo, da oseba, ki vodi razgovor o vsebini prošnje za mednarodno zaščito, ne nosi uniforme;
 - (e) zagotovijo, da razgovori z mladoletniki potekajo na otroku prijazen način **in z osebo, ki ima ustrezno znanje o posebnih potrebah in pravicah mladoletnikov**. **[Sprememba 45]**
4. Države članice lahko predvidijo pravila o prisotnosti tretjih oseb na osebem razgovoru.

Člen 15

Vsebina osebnega razgovora

Organ za presojo med osebnim razgovorom o vsebini prošnje za mednarodno zaščito zagotovi, da ima prosilec ustrezno možnost predstaviti elemente, potrebne za utemeljitev njegove prošnje za mednarodno zaščito v skladu s členom 4(1) in (2) Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]. Države članice zato zagotovijo, da:

- (a) so vprašanja, postavljena prosilcu, pomembna za oceno, ali ta potrebuje mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (b) ima prosilec ustrezno možnost pojasniti elemente, potrebne za utemeljitev prošnje, ki morda manjkajo, in/ali morebitne neskladnosti ali nasprotja v njegovih izjavah.

Člen 16

Zapisnik osebnega razgovora in poročilo o njem

1. Države članice zagotovijo, da se za vsak osebni razgovor piše zapisnik.
 2. Države članice na koncu osebnega razgovora zahtevajo prosilčevo potrditev vsebine zapisnika. Države članice zato zagotovijo, da ima prosilec možnost izraziti pripombe in/ali zagotoviti pojasnila glede morebitnih napačnih prevodov ali pojmovanj v zapisniku.
 3. Če prosilec odkloni potrditev vsebine zapisnika, se razlogi za odklonitev zabeležijo v njegovem spisu.
- Odklonitev prosilca, da potrdi vsebino zapisnika, organu za presojo ne preprečuje, da odloči o prošnji.

4. Države članice lahko ne glede na odstavka 1 in 2 zagotovijo, da se sestavi pisno poročilo o osebem razgovoru, ki vsebuje vsaj bistvene informacije o prošnji, kot jih je navedel prosilec. Države članice v takih primerih zagotovijo, da se poročilu priloži zapisnik osebnega razgovora.

Sreda, 6. april 2011

5. Države članice zagotovijo prosilcu pravočasen dostop do zapisnika in, kadar je primerno, do poročila o osebnem razgovoru, preden organ za presojo izda odločbo.

Člen 17

Zdravstveno-pravna poročila

1. Države članice prosilcem na njihovo zahtevo omogočijo zdravniški pregled, ki bi dokazoval izjave v zvezi s preganjanjem v preteklosti ali resno škodo. Države članice zato prosilcem zagotovijo razumen rok za predložitev zdravniškega potrdila organu za presojo.

2. Ne glede na odstavek 1 organ za presojo v primerih, ko obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da ima prosilec po poškodbi stresne motnje, zagotovi zdravniški pregled, če prosilec vanj privoli.

3. Države članice zagotovijo ustrezen ureditev, ki omogoča, da so za namene zdravniškega pregleda iz odstavka 2 na voljo nepristranska in kvalificirana strokovna znanja in izkušnje na področju zdravstva **ter da se za mladoletnike izbere zdravstveni pregled, ki manj posega v zasebnost.** [Sprememba 46]

4. Države članice določijo nadaljnja pravila in ureditve za odkritje in dokumentiranje simptomov mučenja in drugih oblik fizičnega, spolnega ali psihološkega nasilja, ki so pomembni za izvajanje tega člena.

5. Države članice osebam, ki vodijo razgovore s prosilci v skladu s to direktivo, zagotovijo usposabljanje o odkritju simptomov mučenja.

6. Organ za presojo oceni rezultate zdravniških pregledov iz odstavkov 1 in 2 ter druge elemente prošnje. Upoštevati jih je treba zlasti pri ugotavljanju, ali so prosilčeve izjave verodostojne in zadostne.

Člen 18

Pravica do **svetovanja o postopkovnih in pravnih vidikih**, pravne pomoči in zastopanja [Sprememba 47]

1. Prosilci za mednarodno zaščito imajo možnost učinkovitega posvetovanja s pravnim ali drugim svetovalcem, ki ga kot takšnega priznava in dopušča nacionalno pravo, o zadevah v zvezi z njihovimi prošnjami za mednarodno zaščito, in sicer na vseh stopnjah postopka, tudi po izdaji negativne odločbe.

2. Države članice zagotovijo brezplačno pravno pomoč in/ali zastopanje, ki se zagotovi na prošnjo ob upoštevanju določb odstavka 3. V ta namen države članice:

(a) zagotovijo brezplačno **svetovanje o postopkovnih in pravnih vidikih** v postopku v skladu s Poglavjem III. To vključuje vsaj zagotavljanje informacij o postopku prosilcu glede na njegove posebne okoliščine, **pripravo potrebnih postopkovnih dokumentov, tudi med osebnim razgovorom**, in pojasnila dejanskih in pravnih razlogov v primeru negativne odločbe. **Tako svetovanje lahko nudi usposobljene nevladne organizacije ali usposobljeni strokovnjaki.** [Sprememba 48]

(b) zagotovijo brezplačno pravno pomoč **in** zastopanje v postopku v skladu s Poglavjem V. To vključuje vsaj pripravo potrebnih postopkovnih dokumentov in prisotnost na zaslišanju pred sodiščem prve stopnje v imenu prosilca. [Sprememba, ki ne zadeva vseh jezikov]

Sreda, 6. april 2011

3. Države članice lahko v nacionalni zakonodaji predvidijo, da se brezplačna pravna pomoč in/ali zastopanje zagotovi:

- (a) samo tistim, ki nimajo zadosti sredstev in/ali
- (b) samo s **storitvami** pravnih in drugih svetovalcev, ki jih nacionalno pravo izrecno imenuje za pomoč in/ali zastopanje prosilcev za mednarodno zaščito. **[Sprememba 50]**

Države članice se lahko v zvezi s postopki iz Poglavlja V odločijo, da bodo prosilcem zagotovile brezplačno pravno pomoč in/ali zastopanje le, če je ta pomoč potrebna za zagotovitev njihovega dejanskega dostopa do sodnega varstva. Države članice zagotovijo, da se pravna pomoč in/ali zastopanje, zagotovljena v skladu s tem odstavkom, samovoljno ne omejujeta. **Države članice se lahko odločijo, da takšno pravno pomoč in/ali zastopanje zagotovijo le, če sodišče oceni, da je dovolj možnosti za uspeh. [Sprememba 51]**

4. Podrobna pravila za vložitev in obravnavanje prošelj za pravno pomoč in/ali zastopanje lahko določijo države članice.

5. Države članice ■ nevladnim organizacijam omogočijo **in olajšajo** zagotavljanje brezplačne pravne pomoči in/ali zastopanje prosilcem za mednarodno zaščito v postopkih iz Poglavlja III in/ali Poglavlja V. **[Sprememba 52]**

6. Poleg tega lahko države članice:

- (a) določijo denarne in/ali časovne omejitve za opravljanje brezplačne pravne pomoči in/ali zastopanja, pod pogojem, da takšne omejitve ne omejujejo samovoljno dostopa do pravne pomoči in/ali zastopanja;
- (b) predvidijo, da obravnava prosilcev v zvezi s honorarji in drugimi stroški ni ugodnejša od obravnave njihovih državljanov v zadevah, ki se nanašajo na pravno pomoč.

7. Države članice lahko zahtevajo, da se jim v celoti ali delno povrnejo vsi odobreni stroški, če in kadar se finančni položaj prosilca znatno izboljša ali če je bila odločitev o dodelitvi takšnih ugodnosti sprejeta na podlagi neresničnih podatkov, ki jih je predložil prosilec.

Člen 19

Obseg pravne pomoči in zastopanja

1. Države članice zagotovijo pravnemu ali drugemu svetovalcu, ki ga kot takšnega priznava in dopušča nacionalno pravo in ki v skladu z nacionalnim pravom zastopa prosilca za mednarodno zaščito, dostop do podatkov iz prosilčevega spisa, na katerih temelji ali bo temeljila odločba.

Države članice lahko predvidijo izjemo, kadar bi razkritje podatkov ali virov lahko ogrozilo nacionalno varnost, varnost organizacij ali oseb, ki podatke posredujejo, ali varnost oseb(-e), ki jih/jo ti podatki zadevajo, kadar bi bili ogroženi interesi preiskave v zvezi z obravnavanjem prošelj za mednarodno zaščito s strani pristojnih organov držav članic ali bi to poslabšalo mednarodne odnose držav članic. V teh primerih države članice:

- (a) zagotovijo dostop do zadevnih informacij ali virov vsaj pravnemu ali drugemu svetovalcu, ki je opravil varnostni pregled, če so informacije pomembne za obravnavanje prošnje ali odločanje o odvzemu mednarodne zaščite;
- (b) zagotovijo, da je organom iz Poglavlja V omogočen dostop do zadevnih podatkov ali virov.

Sreda, 6. april 2011

2. Države članice zagotovijo, da ima pravni ali drugi svetovalec, ki pomaga ali zastopa prosilca za mednarodno zaščito, za posvetovanje s prosilcem dostop do zaprtih območij, kot so prostori za pridržanje in tranzitna območja.

Države članice lahko omejijo možnost obiskov prosilca v zaprtih območjih samo, kadar je v skladu z nacionalno zakonodajo takšna omejitev objektivno potrebna za varnost, javni red ali upravljanje območja ali da bi se zagotovilo učinkovito obravnavanje prošnje, pod pogojem da dostop pravnega ali drugega svetovalca s tem ni resno omejen ali onemogočen.

3. Države članice prosilcu dovolijo, da s seboj na osebni razgovor pripelje pravnega ali drugega svetovalca, ki ga kot takšnega priznava in dopušča nacionalno pravo, **ali usposobljenega strokovnjaka**. [Sprememba 53]

4. Države članice lahko ne glede na ta člen ali člen 21(1)(b) predvidijo pravila o prisotnosti pravnih ali drugih svetovalcev na vseh razgovorih tekom postopka.

Države članice lahko zahtevajo prisotnost prosilca na osebni razgovoru, tudi če ga v skladu z nacionalno zakonodajo zastopa pravni ali drugi svetovalec, in od prosilca lahko zahtevajo, da osebno odgovarja na zastavljena vprašanja.

Ne glede na člen 21(1)(b) lahko organ za presojo s prosilcem opravijo osebni razgovor kljub odsotnosti pravnega ali drugega svetovalca.

Člen 20

Prosilci s posebnimi potrebami

1. **V skladu s členom 21 Direktive [...]/.../EU [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (direktiva o pogojih za sprejem)] države članice v svoji nacionalni zakonodaji predvidijo postopke, ki ob vložitvi prošnje za mednarodno zaščito omogočijo, da se preveri, ali ima prosilec posebne potrebe, pa tudi, da se navede narava teh potreb.** [Sprememba 54]

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da imajo prosilci s posebnimi potrebami možnost predstaviti elemente prošnje čim bolj popolno in z vsemi razpoložljivimi dokazi. Po potrebi se jim odobri podaljšanje roka, da lahko predložijo dokaze ali druga potrebna dejanja v postopku.

3. Če organ za presojo meni, da je bil prosilec izpostavljen mučenju, posilstvu ali drugim težjim oblikam psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja, kot je opisano v členu 21 Direktive [...]/.../EU [direktiva o pogojih za sprejem], je treba prosilcu zagotoviti dovolj časa in ustrezno pomoč, da se pripravi na osebni razgovor o vsebini njegove prošnje. **Posebna pozornost se posveti tistim prosilcem, ki niso takoj omenili svoje spolne usmerjenosti.** [Sprememba 55]

4. Člen 28(6) in (7) se ne uporablja za prosilce iz odstavka 3 tega člena.

5. **V skladu s pogoji iz člena 18 je prosilec s posebnimi potrebami zagotovljena brezplačna pravna pomoč v zvezi z vsemi postopki iz te direktive.** [Sprememba 56]

Člen 21

Jamstva za mladoletnike brez spremstva

1. V vseh postopkih, ki jih predvideva ta direktiva, in brez poseganja v člene 13, 14 in 15 države članice:

Sreda, 6. april 2011

- (a) **nemudoma** sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pri vložitvi in obravnavanju prošnje mladoletnika brez spremstva zastopa in mu pomaga zastopnik. Zastopnik je nepristranski in ima ustrezno strokovno znanje in izkušnje na področju otroškega varstva. Ta zastopnik je lahko tudi zastopnik iz Direktive [.../.../EU] [direktive o pogojih]; [**Sprememba, ki ne zadeva vseh jezikov**]
- (b) zagotovijo, da je zastopniku dana možnost, da mladoletnika brez spremstva obvesti o pomenu ali možnih posledicah osebnega razgovora in ga po potrebi obvesti, kako naj se pripravi na osebni razgovor. Države članice zastopniku zagotovijo, da je zastopnik in/ali pravni ali drugi svetovalec, ki ga kot takšnega priznava nacionalno pravo, **ali usposobljen strokovnjak** na razgovoru prisoten in ima možnost, da postavlja vprašanja ali podaja pripombe v tolikšni v meri, kot to dopusti oseba, ki vodi razgovor. [**Sprememba 58**]

Države članice lahko zahtevajo osebno prisotnost mladoletnika brez spremstva na razgovoru, tudi če je tam prisoten njegov zastopnik.

■ [**Sprememba 59**]

2. Države članice zagotovijo, da

- (a) če se z mladoletnikom brez spremstva opravlja osebni razgovor v zvezi z njegovo prošnjo za mednarodno zaščito, kot je urejen v členih 13, 14 in 15, ta razgovor vodi oseba, ki razpolaga s potrebnim znanjem o posebnih potrebah **in pravicah** mladoletnikov; [**Sprememba 60**]
- (b) uradna oseba, ki razpolaga s potrebnim znanjem o posebnih potrebah **in pravicah** mladoletnikov, pripravi odločbo organa za presojo v zvezi s prošnjo mladoletnika brez spremstva. [**Sprememba 61**]

3. Mladoletnikom brez spremstva **in njihovim imenovanim zastopnikom** je ob upoštevanju pogojev iz člena 18, **v zvezi z vsemi postopki iz te direktive, zagotovljeno brezplačno svetovanje o postopkovnih in pravnih vidikih ter brezplačno pravno zastopanje**. [**Sprememba 62**]

4. Države članice lahko za določitev starosti mladoletnikov brez spremstva v okviru obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito opravijo zdravniške preglede, če imajo države članice po splošnih izjavah mladoletnika ali na podlagi drugih zadevnih dokazov še vedno pomisleke glede njegove starosti. **Če ti pomisleki po zdravniškem pregledu ostajajo, se vse odločitve vedno sprejmejo v prid mladoletnika brez spremstva**. [**Sprememba 63**]

Vsi zdravniški pregledi se izvajajo ob spoštovanju posameznikovega dostojanstva in z izbiro tistih pregledov, ki **so najbolj zanesljivi in** najmanj posegajo v zasebnost, **opravljajo pa jih usposobljeni in nepristranski zdravstveni delavci**. [**Sprememba 65**]

V primeru, da se opravljajo zdravniški pregledi, države članice zagotovijo, da:

- (a) se mladoletnike brez spremstva pred obravnavanjem njihove prošnje za mednarodno zaščito obvesti o možnosti določitve starosti z zdravniškim pregledom, in sicer v jeziku, **za katerega se lahko upravičeno domneva, da** ga razumejo. Obvestilo vključuje podatke o načinu pregleda in o možnih posledicah rezultata zdravniškega pregleda za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito ter tudi o posledicah, če mladoletnik brez spremstva odkloni takšen zdravniški pregled; [**Sprememba 66**]
- (b) mladoletniki brez spremstva in/ali njihovi zastopniki privolijo v pregled za določitev starosti zadevnega mladoletnika; in
- (c) odločba o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito mladoletnika brez spremstva, ki je odklonil takšen zdravniški pregled, ne temelji ■ na tej odklonitvi. [**Sprememba 67**]

Sreda, 6. april 2011

Dejstvo, da je mladoletnik brez spremstva odklonil takšen zdravniški pregled, organu za presojo ne prepreči, da odloči o prošnji za mednarodno zaščito.

5. Člen 28(6) in (7), člen 30(2)(c), in člen 36 se ne uporabljajo za mladoletnike brez spremstva.
6. Korist otroka je najpomembnejše vodilo držav članic pri izvajanju tega člena.

Člen 22

Pridržanje

1. Države članice ne pridržijo določene osebe zgolj zaradi tega, ker je ta oseba prosilec za mednarodno zaščito. Razlogi in pogoji za pridržanje ter jamstva, ki so na voljo pridržanim prosilcem za mednarodno zaščito, so v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o pogojih za sprejem].

2. Kadar je prosilec za mednarodno zaščito pridržan, države članice zagotovijo možnost pospešenega sodnega pregleda v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o pogojih za sprejem].

Člen 23

Pridržanje mladoletnikov

Pridržanje mladoletnikov je v vseh primerih strogo prepovedano. [Sprememba 68]

Člen 24

Postopek v primeru umika prošnje

1. Če nacionalno pravo države članice dopušča možnost izrecnega umika prošnje, države članice v primeru, da prosilec izrecno umakne svojo prošnjo za mednarodno zaščito, zagotovijo, da organ za presojo izda sklep o ustavitvi postopka **in prosilcu razloži posledice umika prošnje. [Sprememba 69]**

2. Države članice se lahko odločijo tudi, da lahko organ za presojo ustavi postopek brez izdaje sklepa. V tem primeru države članice zagotovijo, da organ za presojo v prosilčev spis vnese ustrezen zaznamek.

Člen 25

Postopek v primeru implicitnega umika ali odstopa od prošnje

1. Kadar obstajajo upravičeni razlogi za domnevo, da je prosilec za **azil** implicitno umaknil svojo prošnjo za **azil** ali od nje odstopil **brez upravičenega razloga**, države članice zagotovijo, da organ za presojo izda sklep o **prekinitvi obravnavanja ali odločbo o zavrnitvi prošnje, ker prosilec ni izkazal upravičenosti do statusa begunca v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], če je poleg zgoraj naštetih razlogov:**

— **zavrnil sodelovanje ali**

— **nezakonito pobegnil ali**

— **po vsej verjetnosti nima pravice do mednarodne zaščite ali**

Sreda, 6. april 2011

— izvira iz tretje varne države v skladu s členom 37 ali je prek nje prišel v državo. [Sprememba 103]

Države članice lahko domnevajo, da je prosilec implicitno umaknil prošnjo za mednarodno zaščito ali od nje odstopil, zlasti kadar se ugotovi:

- (a) da se ni odzval na zahteve, da sporoči bistvene podatke za njegovo prošnjo v smislu člena 4 Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih] ali se ni udeležil osebnega razgovora, kot je urejen v členih 13, 14, 15 in 16, razen če prosilec v razumnem roku dokaže, da je bila ta opustitev posledica okoliščin, na katere ni mogel vplivati;
- (b) da je pobegnil ali brez dovoljenja zapustil kraj, kjer je živel ali bil pridržan, ne da bi to v razumnem roku sporočil pristojnemu organu, ali da v razumnem roku ni izpolnil dolžnosti javljanja ali drugih obveznosti komuniciranja.

Za namene izvajanja teh določb lahko roke ali smernice določijo države članice.

2. Države članice zagotovijo, da sme prosilec, ki se ponovno javi pristojnemu organu po izdaji sklepa o ustavitvi postopka iz odstavka 1, zahtevati ponovno obravnavanje. **Med azilnim postopkom je mogoče zahtevo za ponovno obravnavanje vložiti le enkrat.** [Sprememba 70]

Države članice zagotovijo, da takšna oseba ni odstranjena v nasprotju z načelom nevrčanja.

Države članice lahko organu za presojo dovolijo, da se obravnavanje prošnje nadaljuje v fazi, v kateri je bilo prekinjeno.

3. Na ta člen Uredba (EU) št. [...]/... [dubljinska uredba] ne vpliva.

Člen 26

Vloga UNHCR

1. Države članice omogočijo UNHCR:

- (a) dostop do prosilcev za mednarodno zaščito, vključno s tistimi, ki so pridržani ali se nahajajo na letaliških ali pristaniških tranzitnih območjih;
- (b) dostop do podatkov o posameznih prošnjah za mednarodno zaščito, o poteku postopka in o izdanih odločbah, če s tem soglašata prosilec;
- (c) da v okviru izvajanja svojih nadzornih nalog po členu 35 Ženevske konvencije predstavi svoje mnenje v zvezi s posameznimi prošnjami za mednarodno zaščito vsem pristojnim organom v kateri koli fazi postopka.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za organizacijo, ki deluje v imenu UNHCR na ozemlju države članice na podlagi sporazuma z zadevno državo članico.

Člen 27

Zbiranje podatkov o posameznih primerih

Pri obravnavanju posameznih primerov države članice:

- (a) zatrjevanim subjektom preganjanja ali subjektom, ki jim lahko resno škodujejo, ne razkrijejo podatkov o posameznih prošnjah za mednarodno zaščito ali dejstva, da je bila prošnja vložena;

Sreda, 6. april 2011

- (b) ne pridobivajo nikakršnih podatkov od zatrjevanih subjektov preganjanja ali subjektov, ki jim lahko resno škodujejo, tako, da bi bili ti subjekti obveščeni, da je zadevni prosilec vložil prošnjo za azil, kar bi ogrozilo telesno integriteto prosilca in nepreskrbljene osebe ali svobodo in varnost njegovih družinskih članov, ki še vedno živijo v izvorni državi. [Sprememba 71]

POGLAVJE III

POSTOPKI NA PRVI STOPNJI

ODDELEK I

Člen 28

Postopek obravnavanja

1. Države članice obravnavajo prošnje za mednarodno zaščito v postopku obravnavanja, ki je v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavja II.
2. Države članice zagotovijo, da se takšen postopek zaključi v najkrajšem možnem času, ne da bi to vplivalo na ustreznost in celovitost obravnavanja.
3. Države članice zagotovijo, da se postopek zaključi v šestih mesecih od vložitve prošnje.

Države članice lahko ta rok v posameznih primerih, ki vključujejo zapletena dejanska in pravna vprašanja, podaljšajo za največ šest mesecev.

4. Če v roku iz pododstavka 1 odstavka 3 ni mogoče odločiti o prošnji, države članice zagotovijo, da se zadevni prosilec:
 - (a) obvesti o zamudi in
 - (b) na njegovo zahtevo obvesti o razlogih za zamudo in roku, v katerem lahko pričakuje odločitev v zvezi s svojo prošnjo.

Če odločitev ni sprejeta v rokih iz odstavka 3, se posledice za to določijo v skladu z nacionalnim pravom.

5. **Organi za presojo** lahko v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavja II prednostno obravnavajo posamezno prošnjo za mednarodno zaščito: [Sprememba 73]
 - (a) če obstaja verjetnost, da je prošnja utemeljena;
 - (b) če gre za prosilca s posebnimi potrebami, **zlasti za mladoletnike brez spremstva**; [Sprememba 74]
 - (c) v drugih primerih z izjemo prošenj iz odstavka 6.

6. Države članice lahko določijo, da se v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavja II pospešeno obravnavajo prošnje, če:
 - (a) je prosilec pri predložitvi svoje prošnje in navajanju dejstev odprl samo tista vprašanja, ki niso pomembna za obravnavanje upravičenosti prosilca do statusa begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, na podlagi Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]; ali

Sreda, 6. april 2011

- (b) *je očitno, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za begunca ali za status begunca v državi članici v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]; ali [Sprememba 105]*
- (c) prosilec prihaja iz varne izvorne države v smislu te direktive; ali
- (d) je prosilec zavajal organe tako, da je dajal napačne podatke ali dokumente ali zamolčal pomembne podatke ali dokumente o svoji identiteti in/ali državljanstvu, ki bi lahko negativno vplivali na odločitev; ali
- (e) je verjetno, da je zlonamerno uničil ali odsvojil osebni dokument ali potno listino, ki bi pomagala pri ugotavljanju njegove identitete ali državljanstva; ali
- (f) *so bile prosilčeve navedbe očitno nekonsistentne, protislovne, malo verjetne, nezadostne ali lažne, zaradi česar je njegova prošnja očitno neprepričljiva glede trditve, da je prosilec žrtev preganjanja v smislu Direktive [.../.../EU] [direktive o zahtevanih pogojih]; ali [Sprememba 75]*
- (g) *je prosilec vložil naknadno prošnjo, ki očitno ne navaja nikakršnih novih pomembnih elementov o okoliščinah, ki ga zadevajo, ali o razmerah v njegovi izvorni državi; ali [Sprememba 107]*
- (h) *prosilec brez upravičenega razloga ni vložil svoje prošnje že prej, če je imel za to možnost; ali [Sprememba 108]*

■ [Sprememba 76]

- (i) je prosilec vložil prošnjo samo zaradi tega, da bi odložil ali onemogočil izvršitev prejšnje ali skorajšnje odločbe, na podlagi katere bi moral biti odstranjen;
- (j) *prosilec brez pravega razloga ni uspel izpolniti obveznosti za sodelovanje pri razjasnitvi pomembnih dejstev in razkritju svoje identitete v skladu s členom 4(1) in (2) Direktive [.../.../EU] [direktive o zahtevanih pogojih] ali v skladu s členom 12(1) in (2)(a), (b) in (c) in členom 25(1) te direktive; ali [Sprememba 109]*
- (k) *je prosilec nezakonito vstopil na ozemlje države članice ali nezakonito podaljšal svoje bivanje in se brez pravega razloga ni javil oblastem in/ali vložil prošnje za azil v najkrajšem možnem času glede na okoliščine njegovega vstopa; ali [Sprememba 110]*
- (l) *prosilec zaradi resnih razlogov lahko predstavlja grožnjo za nacionalno varnost države članice ali če je bil prosilec zaradi resnih razlogov javne varnosti in javnega reda po nacionalnem pravu prisilno izgnan. [Sprememba 77]*

7. V primerih neutemeljenih prošenj iz člena 39, za katere se uporablja katera koli od okoliščin, ki so našteje v odstavku 6 tega člena, lahko države članice prošnjo na podlagi ustrezne in celovite obravnave zavrnejo kot očitno neutemeljeno.

8. Države članice v skladu z odstavkom 6 določijo primerne roke za sprejetje odločitve v postopku na prvi stopnji.

9. Dejstvo, da je bila prošnja za mednarodno zaščito vložena po nezakonitem vstopu na ozemlje ali na meji, vključno s tranzitnimi območji, ter odsotnost dokumentov **pri vstopu** ali uporaba ponarejenih dokumentov sami po sebi ne pomenijo samodejne uporabe postopka pospešenega obravnavanja. [Sprememba 78]

Sreda, 6. april 2011

Člen 29

Neutemeljene prošnje

Države članice štejejo prošnjo za mednarodno zaščito za neutemeljeno le, če je organ za presojo ugotovil, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]. [Sprememba 79]

ODDELEK II

Člen 30

Nedopustne prošnje

1. Poleg primerov, v katerih se prošnja ne preučuje v skladu z Uredbo (EU) št. [.../...] [dublinska uredba], se od držav članic ne zahteva, da preučijo, ali prosilec izpolnjuje pogoje za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], kadar se prošnja šteje za nedopustno v skladu s tem členom.
2. Države članice lahko štejejo prošnjo za mednarodno zaščito za nedopustno le, če:
 - (a) je status begunca priznala druga država članica;
 - (b) se država, ki ni država članica, šteje za prvo državo azila za prosilca na podlagi člena 32;
 - (c) se država, ki ni država članica, šteje za varno tretjo državo za prosilca na podlagi člena 37;
 - (d) je prosilec po dokončni odločbi vložil enako prošnjo;
 - (e) nepreskrbljena oseba prosilca vloži prošnjo, potem ko je v skladu s členom 6(4) podala soglasje, da bo njen primer del prošnje, ki je bila vložena v njenem imenu, in ne obstajajo nikakršna dejstva v zvezi z nepreskrbljeno osebo, ki bi upravičevala ločeno prošnjo.

Člen 31

Posebna pravila glede razgovora o dopustnosti

1. Države članice prosilcem omogočijo, da predstavijo svoje mnenje v zvezi z uporabo razlogov iz člena 30 v okoliščinah, ki jih zadevajo, preden sprejmejo sklep o nedopustnosti prošnje. Zato **organ za presojo opravi** osebni razgovor o dopustnosti prošnje. Države članice lahko predvidijo izjemo le v skladu s členom 35 za naknadne prošnje. [Sprememba 80]
2. Odstavek 1 velja ne glede na člen 5 Uredbe (EU) št. [.../...] [dublinska uredba].
3. **Države članice zagotovijo, da uradnik organa za presojo, ki bo opravil razgovor o dopustnosti prošnje, ne nosi uniforme.** [Sprememba 81]

Člen 32

Koncept prve države azila

Za posameznega prosilca za mednarodno zaščito se lahko šteje država za prvo državo azila, če:

Sreda, 6. april 2011

- (a) je bil prosilcu v tej državi priznan status begunca in se lahko še vedno sklicuje na to zaščito; ali
- (b) sicer v tej državi uživa **dejansko** zaščito, vključno z načelom nevračanja, [Sprememba 82]

pod pogojem, da bo v to državo ponovno sprejet.

Pri uporabi koncepta prve države azila za okoliščine posameznega prosilca za mednarodno zaščito ■ države članice upoštevajo člen 37(1).

Prosilec lahko izpodbija uporabo koncepta prve države azila z utemeljitvijo, da ta država v njegovem primeru ni varna. [Sprememba 83]

■ [Sprememba 84]

ODDELEK III

■ [Sprememba 85]

Člen 33

Koncept varne izvorne države

1. Tretja država, ki je bila v skladu s to direktivo označena za varno izvorno državo, se lahko po individualnem obravnavanju prošnje šteje za določenega prosilca za varno izvorno državo samo, če:

- (a) ima prosilec državljanstvo te države; ali
- (b) je prosilec oseba brez državljanstva in je imel prej stalno prebivališče v tej državi;
- (c) ter če ni izkazal nikakršnih resnih razlogov, zaradi katerih bi se štelo, da ta država glede na njegove osebne okoliščine z ozirom na njegovo prošnjo za status begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, v skladu z Direktivo [...] [direktiva o zahtevanih pogojih] ni varna izvorna država.

2. Države članice v nacionalni zakonodaji določijo nadaljnja pravila in podrobnosti o načinu uporabe koncepta varne izvorne države.

ODDELEK IV

Člen 34

Naknadne prošnje

1. Kadar oseba, ki je zaprosila za mednarodno zaščito v državi članici, poda naknadne navedbe ali vloži naknadno prošnjo v isti državi članici, ta država članica obravnava te naknadne navedbe ali elemente naknadne prošnje v okviru obravnavanja predhodne prošnje ali v okviru preizkusa pravnega sredstva ali odločanja o pravnem sredstvu zoper odločbo, če lahko **organ za presojo** v teh postopkih **upoštevava** in **obravnava** vse elemente naknadnih navedb ali naknadnih prošenj. [Sprememba 87]

2. Za odločanje o dopustnosti prošnje za mednarodno zaščito v skladu s členom 30(2)(d) lahko države članice uporabijo poseben postopek iz odstavka 3 tega člena, če oseba vloži naknadno prošnjo za mednarodno zaščito:

- (a) potem ko je bila njena predhodna prošnja umaknjena v skladu s členom 24;
- (b) po izdaji dokončne odločbe o predhodni prošnji.

Sreda, 6. april 2011

3. Naknadna prošnja za mednarodno zaščito je najprej predmet predhodne obravnave o tem, ali so se po umiku predhodne prošnje ali po izdaji odločbe v zvezi s prošnjo iz odstavka 2(b) pojavili ali bili s strani prosilca navedeni novi elementi ali ugotovitve v zvezi z vprašanjem, ali prosilec izpolnjuje pogoje za status begunca ali osebe, upravičene do mednarodne zaščite, v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih].

4. Če se po predhodni obravnavi iz odstavka 3 pojavijo ali so s strani prosilca navedeni novi elementi, ki pomembno povečujejo verjetnost, da prosilec izpolnjuje pogoje za status begunca ali osebe, upravičene do mednarodne zaščite, v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], se obravnavanje prošnje nadaljuje v skladu s Poglavjem II.

5. Države članice lahko v skladu z nacionalno zakonodajo nadaljujejo z obravnavanjem naknadne prošnje, kadar obstajajo drugi razlogi, na podlagi katerih je treba primer ponovno odpreti.

■ [Sprememba 88]

6. Postopek iz tega člena se lahko uporabi tudi v primeru nepreskrbljene osebe, ki vloži prošnjo, potem ko je v skladu s členom 6(4) podala soglasje, da bo njen primer del prošnje, ki je bila vložena v njenem imenu. V tem primeru se bo v okviru predhodne obravnave iz odstavka 3 tega člena preučilo, ali obstajajo dejstva v zvezi z okoliščinami nepreskrbljene osebe, ki upravičujejo ločeno prošnjo.

7. Če ■ zadevna oseba **po zaključku postopka o prvi prošnji v skladu z odstavkom 2** pred izvršitvijo odločbe o vrnitvi vloži novo prošnjo za mednarodno zaščito v isti državi članici, **za novo prošnjo pa ni potrebno nadaljnje obravnavanje v skladu s tem členom**, lahko navedena država članica: [Sprememba 113]

(a) predvidi izjemo od pravice ostati na njenem ozemlju, če je organ za presojo prepričan, da odločba o vrnitvi ne bo povzročila neposrednega ali posrednega vračanja, s katerim bi bile kršene mednarodne obveznosti navedene države članice in njene obveznosti v Skupnosti; in/ali

(b) o prošnji odloča v postopku ugotavljanja dopustnosti v skladu s tem členom in členom 30; in/ali

(c) pospeši postopek obravnavanja v skladu s členom 28(6)(i).

V primerih iz točk (b) in (c) prvega pododstavka lahko države članice v skladu z nacionalno zakonodajo odstopajo od rokov, ki se običajno uporabljajo v postopku ugotavljanja dopustnosti in/ali postopku pospešenega obravnavanja.

8. Če oseba, v zvezi s katero je treba izvršiti odločbo o premestitvi v skladu z Uredbo (EU) št. [.../...] [dublinska uredba], v državi, ki izvede premestitev, poda naknadne navedbe ali vloži naknadno prošnjo, takšne navedbe ali naknadne prošnje v skladu s to direktivo obravnava pristojna država članica, kot je določeno v navedeni uredbi.

Člen 35

Postopkovna pravila

1. Države članice zagotovijo, da so vsem prosilcem za mednarodno zaščito, katerih prošnja je predmet predhodne obravnave v skladu s členom 34, zagotovljena jamstva iz člena 11(1).

2. Države članice lahko v nacionalnem pravu določijo pravila o predhodni obravnavi v skladu s členom 34. Ta pravila lahko med drugim:

Sreda, 6. april 2011

- (a) obvezujejo zadevnega prosilca, da navede dejstva in predloži dokaze, ki upravičujejo nov postopek;
- (b) dovoljujejo izvedbo predhodne obravnave zgolj na podlagi pisnih navedb brez osebnega razgovora, z izjemo primerov iz člena 34(6).

Ti pogoji prosilcu ne smejo onemogočiti dostopa do novega postopka niti ne povzročiti dejanskega izničenja ali resne okrnjenosti tega dostopa.

3. Države članice zagotovijo, da

- (a) je prosilec ustrezno obveščen o izidu predhodne obravnave in, če se prošnja ne bo nadalje obravnavala, o razlogih in možnostih za pravno sredstvo ali preizkus te odločitve;
- (b) če gre za eno od okoliščin iz člena 34(3), organ za presojo v najkrajšem možnem času nadaljuje z obravnavanjem naknadne prošnje v skladu z določbami Poglavlja II.

ODDELEK V

Člen 36

Postopki na meji

1. Države članice lahko v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavlja II predvidijo postopke, v katerih se na mejah ali v tranzitnih območjih države članice odloča o:

- (a) dopustnosti prošenj **v smislu člena 30**, ki so bile vložene na teh krajih, in/ali **[Sprememba 89]**
- (b) vsebini prošnje v postopku pospešenega obravnavanja v skladu s členom 38(6).

2. Države članice zagotovijo, da se v postopkih iz odstavka 1 odloči v razumnem roku. Če ni odločeno v štirih tednih, se prosilcu dovoli vstop na ozemlje države članice, da bi se njegova prošnja obravnavala v skladu z ostalimi določbami te direktive. **Zadrževanje prosilcev na mejah držav članic ali tranzitnih območjih je enako pridržanju iz člena 22. [Sprememba 90]**

3. V primeru prihodov, pri katerih gre za veliko število državljanov tretje države ali oseb brez državljanstva, ki vložijo prošnje za mednarodno zaščito na meji ali na tranzitnih območjih, zaradi česar je praktično nemogoče izvajati določbe iz odstavka 1, je navedene postopke mogoče izvajati tudi, kadar in kolikor časa so ti državljani tretje države in osebe brez državljanstva normalno nastanjeni v bližini meje ali tranzitnega območja.

ODDELEK VI

Člen 37

Koncept ■ varne tretje države

■

1. ■ Tretja država **se** lahko šteje za varno tretjo državo samo, če **se bo z osebo, ki išče mednarodno zaščito, v zadevni tretji državi ravnalo v skladu z naslednjimi načeli in pogoji:**

- (a) **življenje in svoboda nista ogroženi zaradi rase, vere, državljanstva, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja;**

Sreda, 6. april 2011

- (b) ni tveganja resne škode, kot je opredeljeno v Direktivi [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (c) v skladu z Ženevsko konvencijo se spoštuje načelo nevračanja;
- (d) spoštuje se prepoved odstranitve, ki bi kršila prepoved mučenja ter krutega, nečloveškega in ponižujočega ravnanja, kakor je določena v mednarodnem pravu;
- (e) mogoče je zaprositi za status begunca ali drugo obliko dodatne zaščite, ki je primerljiva z zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih] ter, če sta tak status ali zaščita podeljena, pridobiti zaščito, ki je primerljiva z zaščito v skladu z navedeno direktivo;
- (f) je ratificirala in spoštuje določbe Ženevske konvencije brez kakršnih koli geografskih omejitev;
- (g) ima z zakonom predpisan azilni postopek; ter
- (h) sta jo za varno označila Evropski parlament in Svet v skladu z odstavkom 2.

2. Evropski parlament in Svet v skladu z rednim zakonodajnim postopkom sprejmeta ali spremenita skupen seznam tretjih držav, ki štejejo za varne tretje države za namene odstavka 1.

3. Zadevne države članice v nacionalnem pravu v skladu z načelom nevračanja določijo načine izvajanja določb odstavka 1 in **pravila, ki zahtevajo:**

- (a) zvezo med osebo, ki išče mednarodno zaščito, in zadevno tretjo državo, na podlagi katere bi bilo smiselno, da ta oseba odide v to državo;
- (b) metodologijo, s katero pristojni organi jamčijo, da se koncept varne tretje države lahko uporablja za določeno državo ali za določenega prosilca. Takšna metodologija vključuje preučitev varnosti države od primera do primera za določenega prosilca;
- (c) pravila, ki v skladu z mednarodnim pravom omogočajo posamično preučitev, ali je zadevna tretja država za določenega prosilca varna, in ki prosilcu omogočajo vsaj izpodbijanje uporabe koncepta varne tretje države zato, ker tretja država v okoliščinah, ki ga zadevajo, ni varna. Prosilcu se omogoči, da lahko izpodbija obstoj zveze med njim in tretjo državo v skladu s točko (a).

4. Pri izvajanju odločbe, ki temelji ■ na tem členu, države članice: ■ o tem obvestijo prosilca.

5. Kadar varna tretja država prosilca za azil ne sprejme ponovno, države članice zagotovijo dostopnost postopka v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavlja II.

6. Države članice ne določijo nacionalnih seznamov varnih izvornih držav ali nacionalnih seznamov varnih tretjih držav. [Sprememba 91]

Sreda, 6. april 2011

POGLAVJE IV

POSTOPKI ZA ODVZEM MEDNARODNE ZAŠČITE

Člen 38

Odvzem mednarodne zaščite

Države članice zagotovijo, da se lahko postopek odvzema statusa mednarodne zaščite določeni osebi začne, kadar se pojavijo novi elementi ali ugotovitve, ki kažejo, da je treba veljavnost mednarodne zaščite ponovno preučiti.

Člen 39

Postopkovna pravila

1. Države članice zagotovijo, da so, kadar pristojni organ preučuje možnost odvzema mednarodne zaščite, državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva v skladu s členom 14 ali členom 19 Direktive [...]/.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], tej osebi zagotovljena naslednja jamstva:

- (a) pisno obvestilo, da pristojni organ ponovno preučuje, ali je upravičena do mednarodne zaščite, in o razlogih za takšno preučevanje; in
- (b) možnost, da na osebnem razgovoru v skladu s členom 11(1)(b) ter členi 13, 14 in 15 ali v pisni izjavi navede razloge, zakaj ji mednarodne zaščite ne bi smel biti odvzet.

Poleg tega države članice zagotovijo, da v okviru takšnega postopka:

- (a) pristojni organ lahko pridobi točne in ažurne podatke o splošnih razmerah, ki vladajo v izvornih državah zadevnih oseb, iz različnih virov, kot sta, kadar je to primerno, UNHCR in Evropski urad za podporo azilu; in
- (b) pri zbiranju podatkov o posameznem primeru ponovne preučitve mednarodne zaščite se podatki od zatrjevanih subjektov preganjanja ali subjektov, ki jim lahko resno škodujejo, ne pridobivajo tako, da bi bili ti subjekti neposredno obveščeni, da je zadevna oseba upravičenec do mednarodne zaščite, kar bi ogrozilo telesno integriteto te osebe in njenih nepreskrbljenih oseb ali svobodo in varnost njegovih družinskih članov, ki še vedno živijo v izvorni državi.

2. Države članice zagotovijo, da se odločba pristojnega organa o odvzemu mednarodne zaščite izda v pisni obliki. Odločba vsebuje obrazložitev dejanskih in pravnih razlogov zanjo ter pisni pouk o tem, kako jo je mogoče izpodbijati.

3. V primeru, da pristojni organ izda odločbo o odvzemu mednarodne zaščite, se prav tako uporabljajo členi 18(2), 19(1) in 26.

4. Ne glede na odstavke 1, 2 in 3 tega člena se države članice lahko odločijo, da mednarodna zaščita ugasne po samem zakonu, če se je upravičenec do mednarodne zaščite nedvoumno odpovedal priznanemu statusu upravičenca do mednarodne zaščite.

Sreda, 6. april 2011

POGLAVJE V

PРАВNA SREDSTVA

Člen 40

Pravica do učinkovitega pravnega sredstva

1. Države članice zagotovijo, da ima prosilec za mednarodno zaščito pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper:

(a) odločitev, izdano v zvezi z njegovo prošnjo za mednarodno zaščito, vključno:

(i) z odločbo o tem, da je prošnja v zvezi s statusom begunca in/ali statusom subsidiarne zaščite neutemeljena;

(ii) s sklepom o tem, da je prošnja v skladu s členom 30 nedopustna;

(iii) na meji ali tranzitnih območjih države članice, kot je navedena v členu 36(1);

(iv) o tem, da se v skladu s členom 37 obravnavanje ne opravi;

(b) zavrnitev ponovnega obravnavanja prošnje po ustavitvi postopka v skladu s členoma 24 in 25;

(c) odločbo o odvzemu mednarodne zaščite v skladu s členom 39.

2. Države članice zagotovijo, da imajo osebe, ki jim je organ za presojo priznal pravico do subsidiarne zaščite, pravico do učinkovitega pravnega sredstva iz odstavka 1 zoper odločbo o neutemeljenosti prošnje v zvezi s statusom begunca. Zadevne osebe so upravičene do pravic in ugodnosti, ki jih upravičencem do sekundarne zaščite do zaključka postopkov s pravnimi sredstvi zagotavlja Direktiva [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

3. Države članice zagotovijo, da učinkovito pravno sredstvo iz odstavka 1 vsaj v postopkih s pravnimi sredstvi pred sodiščem prve stopnje zagotavlja podrobno presojo dejstev in pravnih vprašanj, vključno z *ex nunc* presojo potreb po mednarodni zaščiti v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

4. Države članice predvidijo **minimalne** roke in druga potrebna pravila za uveljavljanje pravice prosilca do učinkovitega pravnega sredstva v skladu z odstavkom 1. [**Sprememba 92**]

Države članice določijo minimalni rok 45 delovnih dni, v času katerega lahko prosilci uveljavljajo pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Za prosilce, katerih prošnje so obravnavane po postopku pospešenega obravnavanja v skladu s členom 28(6), države članice predvidijo minimalni rok 30 delovnih dni. Roki prosilcem ne preprečujejo ali pretirano otežujejo dostopa do učinkovitega pravnega sredstva v skladu z odstavkom 1. Države članice lahko tudi določijo, da se odločbe, izdane v skladu s členom 36, preizkusijo po uradni dolžnosti. [**Sprememba 93**]

5. Ne glede na odstavek 6 ima pravno sredstvo iz odstavka 1 tega člena za posledico, da prosilec lahko ostane v zadevni državi članici do odločitve o pravnem sredstvu.

6. V primeru odločbe, sprejete v postopku pospešenega obravnavanja v skladu s členom 28(6), in sklepa o tem, da je prošnja v skladu s členom 30(2)(d) nedopustna, ter če **v teh primerih** v nacionalni zakonodaji pravica ostati v državi članici do zaključka postopka s pravnim sredstvom ni določena, sodišče na podlagi prošnje zadevnega prosilca ali na lastno pobudo odloči, ali lahko prosilec ostane na ozemlju države članice. [**Sprememba 94**]

Ta odstavek se ne uporablja za postopke iz člena 36.

Sreda, 6. april 2011

7. Države članice omogočijo prosilcem, da ostanejo na njihovem ozemlju do zaključka postopka iz odstavka 6. ***Izjema se lahko dodeli za naknadne prošnje, kjer ni nadaljnjega obravnavanja v skladu s členoma 34 in 35, če je bila sprejeta odločba o vrnitvi v skladu s členom 3(4) Direktive 2008/115/ES, in za odločbe v postopku v skladu s členom 37, če to določa nacionalna zakonodaja.*** [Sprememba 117]

8. Člen 26 Uredbe (EU) št. [.../...] [dubljinska uredba] ne vpliva na odstavke 5, 6 in 7 tega člena.

9. Države članice določijo roke, v katerih mora sodišče v skladu z odstavkom 1 preučiti odločbe organa za presojo.

10. Kadar se prosilcu prizna status, ki zagotavlja enake pravice in ugodnosti v okviru nacionalnega prava in prava Unije kot status begunca v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], se lahko šteje, da je prosilec imel na razpolago učinkovito pravno sredstvo, če sodišče na podlagi nezadostnega interesa prosilca za nadaljevanje postopkov odloči, da je pravno sredstvo iz odstavka 1 nedopustno ali da bo najverjetneje neuspešno.

11. Države članice lahko v nacionalni zakonodaji določijo tudi pogoje, na podlagi katerih se lahko domneva, da je prosilec implicitno umaknil ali odstopil od pravnega sredstva iz odstavka 1, skupaj s postopkovnimi pravili, ki jih je pri tem treba upoštevati.

POGLAVJE VI

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 41

Izpodbijanje s strani javnih organov

Ta direktiva ne vpliva na možnost, da javni organi izpodbijajo upravne in/ali sodne odločbe, ki jih predvideva nacionalna zakonodaja.

Člen 42

Tajnost

Države članice zagotovijo, da so organi, ki izvajajo to direktivo, glede vseh podatkov, ki jih pridobijo med svojim delom, zavezani načelu tajnosti, kot je opredeljeno v nacionalnem pravu.

Člen 43

Sodelovanje

Vsaka država članica imenuje nacionalno kontaktno točko in njen naslov sporoči Komisiji. Komisija te informacije posreduje drugim državam članicam.

Države članice v povezavi s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe za vzpostavitev neposrednega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi.

Člen 44

Poročilo

Komisija najpozneje [...] poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi ***in finančnih stroškov*** te direktive v državah članicah in predlaga vse potrebne spremembe. Države članice pošljejo Komisiji vse ***informacije in finančne*** podatke, ki so potrebni za pripravo tega poročila. Po predložitvi poročila Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive v državah članicah najmanj ***vsaki dve leti***. [Sprememba 95]

Sreda, 6. april 2011

Člen 45

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi [...] najpozneje do [...]. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 28(3) do ...⁽¹⁾. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo. [**Spremema 96**]

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v veljavnih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, razlagajo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki ga ureja ta direktiva, in pošljejo korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Člen 46

Prehodne določbe

Države članice uporabljajo zakone in druge predpise iz odstavka 1 člena 45 za prošnje za mednarodno zaščito, ki so vložene po [...], in za postopke za odvzem mednarodne zaščite mednarodne zaščite, ki se začnejo po [...]. Prošnje, ki so vložene pred [...], in postopki za odvzem statusa begunca, ki se začnejo pred [...], urejajo zakoni in drugi predpisi v skladu z Direktivo 2005/85/ES.

Države članice uporabljajo zakone in druge predpise iz odstavka 2 člena 45 za prošnje za mednarodno zaščito, ki so vložene po [...]. Prošnje, ki so vložene pred [...], urejajo zakoni in drugi predpisi v skladu z Direktivo 2005/85/ES.

Člen 47

Razveljavitev

Direktiva 2005/85/ES je z [dan po dnevu iz odstavka 1 člena 45 te direktive] razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos Direktive v nacionalno pravo, ki so določeni v delu B Priloge II.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 48

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi [...] se uporabljajo od [dan po dnevu iz odstavka 1 člena 45].

⁽¹⁾ **Dve leti** od dneva prenosa te direktive.

Sreda, 6. april 2011

Člen 49

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbami.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Opredelitev pojma „organ za presojo“

Pri izvajanju določb te direktive lahko Irska, če se bodo še naprej izvajale določbe člena 17(1) Zakona o beguncih iz leta 1996 (s spremembami), šteje, da:

- „organ za presojo“ iz člena 2(f) te direktive pomeni Urad komisarja za prošnje beguncev, če gre za preučitev, ali naj se prosilca razglasi ali naj se ga ne razglasi za begunca, in
- „odločbe na prvi stopnji“ iz člena 2(f) te direktive vključujejo priporočila Komisarja za prošnje beguncev o tem, ali naj se prosilca razglasi ali naj se ga ne razglasi za begunca.

Irska bo Komisijo uradno obvestila o vseh spremembah določb člena 17(1) Zakona o beguncih iz leta 1996 (s spremembami).

■ [Sprememba 85]

PRILOGA II

Del A

Razveljavljena direktiva

(iz člena 47)

Direktiva Sveta 2005/85/ES

(UL L 326, 13.12.2005, str. 13)

Del B

Roki za prenos v nacionalno zakonodajo

(iz člena 47)

Direktiva	Roki za prenos
2005/85/ES	Prvi rok: 1. december 2007 Drugi rok: 1. december 2008

Sreda, 6. april 2011

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA ⁽¹⁾

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(a)	Člen 2(a)
Člen 2(b)	Člen 2(b)
Člen 2(c)	Člen 2(c)
—	Člen 2(d)
Člen 2(d)	Člen 2(e)
Člen 2(e)	Člen 2(f)
Člen 2(f)	Člen 2(g)
—	Člen 2(h)
—	Člen 2(i)
Člen 2(g)	Člen 2(j)
—	Člen 2(k)
—	Člen 2(l)
Člen 2(h)	Člen 2(m)
Člen 2(i)	Člen 2(n)
Člen 2(j)	Člen 2(o)
Člen 2(k)	Člen 2(p)
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(2)	Člen 3(2)
Člen 3(3)	—
Člen 3(4)	Člen 3(3)
Člen 4(1) prvi pododstavek	Člen 4(1) prvi pododstavek
Člen 4(1) drugi pododstavek	—
—	Člen 4(2)
Člen 4(2)	Člen 4(3)
Člen 4(3)	Člen 4(4)
—	Člen 4(5)
Člen 5	Člen 5
Člen 6(1)	—
—	Člen 6(1)
—	Člen 6(2)
Člen 6(2)	Člen 6(3)
Člen 6(3)	Člen 6(4)
—	Člen 6(5)

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
—	Člen 6(6)
Člen 6(4)	Člen 6(7)
Člen 6(5)	—
—	Člen 6(8)
—	Člen 6(9)
—	Člen 7(1) do (3)
Člen 7(1)	Člen 8(1)
Člen 7(2)	Člen 8(2)
—	Člen 8(3)
Člen 8(1)	Člen 9(1)
—	Člen 9(2)
Člen 8(2)(a)	Člen 9(3)(a)
Člen 8(2)(b)	Člen 9(3)(b)
Člen 8(2)(c)	Člen 9(3)(c)
—	Člen 9(3)(d)
Člen 8(3)	Člen 9(4)
Člen 8(5)	Člen 9(5)
Člen 9(1)	Člen 10(1)
Člen 9(2) prvi pododstavek	Člen 10(2) prvi pododstavek
Člen 9(2) drugi pododstavek	—
Člen 9(3)	Člen 10(3)
—	Člen 10(4)
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 12(1)	Člen 13(1)
Člen 12(2)(a)	Člen 13(2)(a)
Člen 12(2)(b)	—
Člen 12(2)(c)	—
Člen 12(3)	Člen 13(2)(b)
Člen 12(4) do (6)	Člen 13(3) do (5)
Člen 13(1) in (2)	Člen 14(1) in (2)
Člen 13(3)(a)	Člen 14(3)(a)
—	Člen 14(3)(b)
Člen 13(3)(b)	Člen 14(3)(c)
—	Člen 14(3)(d)
—	Člen 14(3)(e)

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 13(4)	Člen 14(4)
Člen 13(5)	—
—	Člen 15
Člen 14	—
—	Člen 16
—	Člen 17
Člen 15(1), (2) in (3) prvi pododstavek	Člen 18(1), (2) in (3) prvi pododstavek
Člen 15(3)(a)	—
Člen 15(3)(b)	Člen 18(3)(a)
Člen 15(3)(c)	Člen 18(3)(b)
Člen 15(3)(d)	—
Člen 15(3) drugi pododstavek	—
—	Člen 18(3) drugi pododstavek
Člen 15(4)	Člen 18(4)
—	Člen 18(5)
Člen 15(5)	Člen 18(6)
Člen 15(6)	Člen 18(7)
Člen 16(1)	Člen 19(1)
Člen 16(2)	Člen 19(2)
—	Člen 19(3)
Člen 16(3)	Člen 19(4)
Člen 16(4)	Člen 19(4)
—	Člen 20(1) do (3)
Člen 17(1)	Člen 21(1)
Člen 17(2)(a)	Člen 21(2)(a)
Člen 17(2)(b)	—
Člen 17(2)(c)	Člen 21(2)(b)
Člen 17(3)	—
Člen 17(4)	Člen 21(3)
—	Člen 21(4)
Člen 17(5)	Člen 21(5)
—	Člen 21(6)
Člen 17(6)	Člen 21(7)
Člen 18	Člen 22
Člen 19	Člen 23

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 20	Člen 24
Člen 20(1)(a) in (b)	Člen 24(1)(a) in (b)
Člen 20(2)	Člen 24(2)
—	Člen 24(3)
Člen 21	Člen 25
Člen 22	Člen 26
Člen 23	Člen 27
Člen 23(1)	Člen 27(1)
Člen 23(2) prvi pododstavek	Člen 27(2)
Člen 23(2) drugi pododstavek	—
—	Člen 27(3)
—	Člen 27(4)
Člen 23(3)	Člen 27(5)
Člen 23(4)	Člen 27(6)
Člen 23(4)(a)	Člen 27(6)(a)
Člen 23(4)(b)	—
Člen 23(4)(c)(i)	Člen 27(6)(b)
Člen 23(4)(c)(ii)	—
Člen 23(4)(d)	Člen 27(6)(c)
Člen 23(4)(e)	—
Člen 23(4)(f)	Člen 27(6)(d)
Člen 23(4)(g)	—
Člen 23(4)(h)	—
Člen 23(4)(i)	—
Člen 23(4)(j)	Člen 27(6)(f)
Člen 23(4)(k) do(n)	—
Člen 23(4)(o)	Člen 27(6)(e)
—	Člen 27(7)
—	Člen 27(8)
—	Člen 27(9)
—	Člen 28
Člen 24	—
Člen 25	Člen 29
Člen 25(1)	Člen 29(1)
Člen 25(2)(a) do (c)	Člen 29(2)(a) do (c)

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 25(2)(d) in (e)	—
Člen 25(2)(f) in (g)	Člen 29(2)(d) in (e)
—	Člen 30
Člen 26	Člen 31
Člen 27	Člen 32
Člen 27(1)(a)	Člen 32(1)(a)
—	Člen 32(1)(b)
Člen 27(1)(b) do (d)	Člen 32(1)(c) do (e)
Člen 27(2) do (5)	Člen 32(2) do (5)
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	Člen 33
Člen 30(2) do (4)	—
—	Člen 33(2)
Člen 30(5)	Člen 33(3)
Člen 30(6)	Člen 33(4)
Člen 31	Člen 34
Člen 31(2)	—
Člen 31(3)	Člen 34(2)
Člen 32(1) do (7)	Člen 35(1) do (7)
—	Člen 35(8) in (9)
Člen 33	—
Člen 34	Člen 36
Člen 34(1) in 34(2)(a)	Člen 36(1) in 34(2)(a)
Člen 34(2)(b)	—
Člen 34(2)(c)	Člen 36(2)(b)
Člen 34(3)(a) in (b)	Člen 36(3)(a) in (b)
Člen 35(1)	Člen 37(1)(a)
—	Člen 37(1)(b)
Člen 35(2) in (3)(a) do (f)	—
Člen 35(4)	Člen 37(2)
Člen 35(5)	Člen 37(3)
Člen 36(1) do (2)(c)	Člen 38(1) do (2)(c)
Člen 36(2)(d)	—
Člen 36(3)	—

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 36(4)	Člen 38(3)
Člen 36(5)	Člen 38(4)
Člen 36(6)	Člen 38(5)
Člen 36(7)	—
Člen 37	Člen 39
Člen 38	Člen 40
Člen 39	Člen 41
Člen 39(1)(a)	Člen 41(1)(a)
—	Člen 41(1)(a)(i)
Člen 39(1)(a)(i)	Člen 41(1)(a)(ii)
Člen 39(1)(a)(ii)	Člen 41(1)(a)(iii)
Člen 39(1)(a)(iii)	—
Člen 39(1)(b)	Člen 41(1)(b)
Člen 39(1)(c) in (d)	—
Člen 39(1)(e)	Člen 41(1)(c)
—	Člen 41(2) in (3)
Člen 39(2)	Člen 41(4)
Člen 39(3)	—
—	Člen 41(5) do (8)
Člen 39(4)	Člen 41(9)
Člen 39(5)	Člen 41(10)
Člen 39(6)	Člen 41(11)
Člen 40	Člen 42
Člen 41	Člen 43
—	Člen 44
Člen 42	Člen 45
Člen 43	Člen 46
Člen 44	Člen 47
—	Člen 48
Člen 45	Člen 49
Člen 46	Člen 50
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	—
—	Priloga III
—	Priloga IV

(1) Korelacijska tabela ni bila posodobljena.